

- 6) posiadać stosowne decyzje wymagane przepisami ustawy o odpadach i prawa ochrony środowiska;
- 7) posiadać urządzenia i środki techniczne niezbędne do grzebania zwłok zwierzęcych i ich części (w przypadku ubiegania się o zezwolenie na prowadzenie grzebowisk), które muszą spełniać wymagania określone w obowiązujących przepisach w tym zakresie, znajdować się pod odpowiednim nadzorem technicznym oraz dotrzymywać standardów emisyjnych;
- 8) posiadać środki niezbędne do dezynfekcji zwłok zwierzęcych i ich części przed zagrzebaniem;
- 9) posiadać pomieszczenie z urządzeniami chłodniczymi do przetrzymywania zwłok zwierzęcych i ich części, gdy brak jest możliwości ich natychmiastowej utylizacji;
- 10) posiadać zatwierdzoną instrukcję eksploatacji instalacji spalania zwłok zwierzęcych i ich części (w przypadku ubiegania się o zezwolenie na spalanie zwłok zwierzęcych i ich części);
- 11) posiadać inne niezbędne zezwolenia wymagane przepisami sanitarnymi, budowlanymi oraz środowiskowymi;
- 12) złożyć wniosek o uzyskanie zezwolenia zgodnie z wymogami wynikającymi z ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.
2. Wymienione w ust.1 wymagania muszą zostać wykazane odpowiednimi dokumentami.
3. Dokumentami, o których mowa w ust. 2 są w szczególności:
- 1) dokumenty potwierdzające prowadzenie działalności gospodarczej;
- 2) dokumenty pozwalające na dysponowanie obiektami i terenem, na którym będzie prowadzona działalność.

2105

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY PODKARPACKIEGO P.II.4131.2.125.2011 z dnia 5 września 2011 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2001 r. Nr 142., poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art.15, art.17 pkt 12 i pkt 14, art.20 ust.1 oraz art.28 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. Nr 80 poz.717 z późn. zm./ i § 4 pkt 3, § 7 i §12 pkt 17 i pkt 20 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego /Dz. U. Nr 164 poz.1587/

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Rady Miejskiej w Cieszanowie Nr XI/62/2011 z dnia 29 lipca 2011r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów usługowo-mieszkaniowych w Cieszanowie i Nowym Siole.

UZASADNIENIE

Uchwałą Nr XI/62/2011 z dnia 29 lipca 2011r. Rada Miejska w Cieszanowie uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla terenów usługowo-mieszkaniowych w Cieszanowie i Nowym Siole obejmujący obszar o łącznej powierzchni 84,95 ha.

Na samym początku należy zaznaczyć, że rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 05.09.2011r. nr P.II.4131.2.120.2011 Wojewoda Podkarpacki stwierdził nieważność uchwały Rady Miejskiej w Cieszanowie z dnia 29 lipca 2011r. Nr XI/61/2011 w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Cieszanów. W związku ze stwierdzeniem nieważności w/w uchwały i wyeliminowaniem jej z obrotu prawnego, brak jest zgodności ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów usługowo-mieszkaniowych w Cieszanowie i Nowym Siole z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, co stanowi istotne naruszenie art.20 ust.1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. Nr 80 poz. 717 z późn.zm./ Zgodnie bowiem z wyż. cyt. przepisem plan miejscowy uchwała rada gminy po stwierdzeniu jego zgodności z ustaleniami studium.

Tego rodzaju naruszenie przepisu ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym powoduje, że organ nadzoru zmuszony jest stwierdzić nieważność również uchwały Rady Miejskiej w Cieszanowie Nr XI/62/2011 z dnia 29 lipca 2011r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów usługowo-mieszkaniowych w Cieszanowie i Nowym Siole.

Dokonując analizy przedmiotowej uchwały, biorąc pod uwagę złożone przez gminę wyjaśnienia, Wojewoda Podkarpacki stwierdził także inne nieprawidłowości oraz uchybienia obowiązujących przepisów regulujących kwestie związane z uchwalaniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W szczególności, w dokumentacji planistycznej brak jest rozstrzygnięcia organu sporządzającego projekt planu o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do wyłożonego do publicznego wglądu projektu planu miejscowego, co stanowi istotne naruszenie art.17 pkt 12 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z art.12 pkt 17 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego /Dz.U. Nr 164 poz.1587/. Za takie rozstrzygnięcie nie można bowiem uznać wykazu uwag zamieszczonego w dokumentacji planistycznej. Z kolei rozstrzygnięcie rady gminy w zakresie uwag uwzględnionych stanowi naruszenie kompetencji określonych w art.20 ust.1 w związku z § 17 pkt 14 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ponieważ te uwagi winny być rozpatrzone przez burmistrza. Stosownie do art.17 pkt 14 wyż.cyt. ustawy burmistrz przedstawia radzie projekt planu wraz z listą nieuwzględnionych uwag. Ponadto ustalenia zawarte w § 11 ust.2 pkt 2 oraz ust.6 pkt 5 lit.d przedmiotowej uchwały są nieprawidłowe, ponieważ odnoszą się do wykonania pewnych czynności, które nie należą do obowiązkowych oraz dopuszczalnych ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zawartych w art.15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W tym miejscu wymaga podkreślenia, że kwestionowana uchwała jest aktem prawa miejscowego, który podlega szczególnym rygorom prawnym, ponieważ jego regulacje dotyczą różnych podmiotów, a w związku z tym zapisy takiej uchwały winny być jednoznaczne, czytelne i nie powinny budzić żadnych wątpliwości interpretacyjnych. Natomiast sprzeczność ustaleń zawartych w § 6 ust.5 pkt 3 i 5 planu mogących powodować trudności interpretacyjne, polega na tym, że w punkcie 3 zakazuje się lokalizacji nośników reklamy na ogrodzeniach, które w punkcie 5 dopuszcza się w jakiejś innej postaci. Ponadto zgodnie z ustaloną w uchwale definicją szyldu reklamowego (§ 2 pkt 14) jest to nośnik reklamowy podający nazwę firmy znajdującej się w budynku, na którym szyld jest instalowany, a nie na ogrodzeniu. Poza tym zdaniem organu nadzoru niewłaściwe są zapisy planu odsyłające do przepisów odrębnych (np. w oparciu o przepisy odrębne czy też z uwzględnieniem przepisów odrębnych), gdyż

w planie zagospodarowania przestrzennego nie można zamieszczać postanowień nakazujących stosowanie innych aktów prawnych .

Dokonując oceny niniejszej uchwały organ nadzoru stwierdził także, że ustalenia zawarte w § 9 ust.5, 6 i 7 przedmiotowej uchwały nie spełniają wymogów określonych w §4 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego /Dz. U. Nr 164 poz.1587/, ponieważ nie określają nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenów wynikających z położenia w poszczególnych terenach.

Dodatkowo Wojewoda zauważył, że niewłaściwe i niezgodne z wymogami § 7 w/w rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jest umieszczenie na rysunku planu informacji dotyczących jednostki projektowej projektu planu. Stosownie bowiem do §12 pkt 20 w/w rozporządzenia informacja o składzie zespołu autorskiego projektu planu winna znajdować się w sporządzanej dokumentacji prac planistycznych.

Oceniając przedmiotową uchwałę Wojewoda Podkarpacki stwierdził przede wszystkim niezgodność uchwalanego planu z obowiązującym studium, a ponadto inne istotne naruszenia przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a tym samym zasad jego sporządzania.

Zgodnie zaś z brzmieniem art.28 ust.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części.

Wobec wagi wskazanych wyżej naruszeń przepisów, stwierdzenie w całości nieważności przedmiotowej uchwały jest całkowicie uzasadnione.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul. Kraszewskiego 4A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

**Janusz Olech
DYREKTOR GENERALNY URZĘDU**